

Grondwettelijk Hof

**PERSBERICHT
ARREST 12/2024**

Het is grondwettig dat de kwijtschelding van restschulden na faillissement, voor de echtgenoot van de gefailleerde, beperkt is tot schulden die betrekking hebben op de beroepsactiviteiten van de gefailleerde

Twee echtgenoten die samen meerdere consumentenkredieten hebben afgesloten, zijn gedagvaard tot betaling van openstaande schulden. Na de dagvaarding is een van de echtgenoten evenwel failliet verklaard en zijn zijn restschulden bij de sluiting van het faillissement kwijtgescholden. De Rechtbank van eerste aanleg stelt vast dat de gefailleerde echtgenoot bevrijd is van de schulden uit de consumentenkredieten, maar dat hetzelfde krachtens artikel XX.174, derde lid, van het Wetboek van economisch recht niet geldt voor de echtgenoot van de gefailleerde. Voor die laatste is de kwijtschelding beperkt tot de schulden die betrekking hebben op de beroepsactiviteiten van de gefailleerde. De Rechtbank vraagt of die bepaling het beginsel van gelijkheid en niet-discriminatie schendt.

Het Hof oordeelt dat die bepaling grondwettig is. Ofschoon aan de gefailleerde een nieuwe start wordt gewaarborgd, is het redelijk verantwoord dat de maatregel niet zover gaat dat de echtgenoot van de gefailleerde wordt bevrijd van elke schuld die samen met de gefailleerde is aangegaan. Het feit dat de echtgenoot van de gefailleerde reeds wordt bevrijd van sommige schulden, maakt dat de beperking van de omvang van de kwijtschelding geen onevenredige gevolgen heeft.

1. Context van de zaak

Twee echtgenoten die samen meerdere consumentenkredieten hebben afgesloten, zijn gedagvaard tot betaling van openstaande schulden. Na de dagvaarding is een van de echtgenoten evenwel failliet verklaard en zijn zijn restschulden bij de sluiting van het faillissement kwijtgescholden. De schuldeiseres dringt daarop niet langer aan op de veroordeling van die echtgenoot, maar handhaaft haar vordering ten aanzien van de echtgenoot die niet failliet werd verklaard.

De Rechtbank van eerste aanleg stelt vast dat de gefailleerde echtgenoot door de verleende kwijtschelding bevrijd is van de schulden die voortvloeien uit de consumentenkredieten, ook al zijn dat geen beroepsmatige schulden. Ten aanzien van hem geldt de verleende kwijtschelding immers voor alle restschulden. De echtgenoot van de gefailleerde kan daarentegen geen beroep doen op de kwijtschelding voor de schulden die voortvloeien uit de consumentenkredieten. De kwijtschelding is voor de echtgenoot van de gefailleerde beperkt tot schulden die betrekking hebben op de beroepsactiviteiten van de gefailleerde (artikel XX.174, derde lid, van het Wetboek van economisch recht). De Rechtbank van eerste aanleg vraagt het Hof of dat verschil in behandeling tussen de gefailleerde echtgenoot en de andere echtgenoot bestaanbaar is met het beginsel van gelijkheid en niet-discriminatie (artikelen 10 en 11 van de Grondwet).

2. Onderzoek door het Hof

Het Hof wijst er vooreerst op dat het rekening moet houden met, enerzijds, de economische en sociale doelstellingen van de in het geding zijnde maatregel en, anderzijds, de ter zake geldende beginselen van het burgerlijk recht op grond waarvan alle overeenkomsten die wettig zijn aangegaan degenen die deze hebben aangegaan, tot wet strekken en een schuldeiser in principe zijn vordering op alle goederen van de schuldenaar kan verhalen.

Vervolgens merkt het Hof op dat de kwijtschelding toegekend aan de echtgenoot van de gefailleerde hoofdzakelijk tot doel heeft de doeltreffendheid van de nieuwe start die aan de gefailleerde wordt geboden, niet in het gedrang te brengen. Die nieuwe start zou in sterke mate in het gedrang komen indien de gefailleerde opnieuw indirect zou moeten instaan voor schulden waarvan hij is bevrijd.

Volgens het Hof beschikt de wetgever evenwel over een ruime beoordelingsbevoegdheid bij het bepalen van de omvang van de kwijtschelding van de schulden ten aanzien van de echtgenoot van de gefailleerde. Hij kan het opportuun achten om de kwijtschelding te beperken rekening houdende met zowel de belangen van de gefailleerde en zijn echtgenoot, als met die van hun schuldeisers.

Het Hof oordeelt dat het redelijk verantwoord is dat de wil om de doeltreffendheid van de nieuwe start die aan de gefailleerde wordt geboden, niet in het gedrang te brengen, niet zover gaat dat de echtgenoot van de gefailleerde wordt bevrijd van elke schuld die samen met de gefailleerde is aangegaan. Het feit dat de echtgenoot van de gefailleerde reeds wordt bevrijd van sommige schulden, maakt dat de beperking van de omvang van de kwijtschelding geen onevenredige gevolgen heeft.

3. Besluit

Het Hof oordeelt dat artikel XX.174, derde lid, van het Wetboek van economisch recht de artikelen 10 en 11 van de Grondwet niet schendt.

Het Grondwettelijk Hof is het rechtscollege dat waakt over de inachtneming van de Grondwet door de verschillende wetgevers in België. Het Hof kan wetten, decreten en ordonnanties vernietigen, ongrondwettig verklaren en schorsen wegens schending van een fundamenteel grondrecht of een bevoegdheidverdelende regel.

Dit persbericht, opgesteld door de cel “media” van het Hof, bindt het Grondwettelijk Hof niet. De [tekst van het arrest](#) is te vinden op de webstek van het Grondwettelijk Hof.

Contactpersonen voor de pers : [Frank Meersschaut](#) | 0475/325.218 | [Tim Souverijns](#) | 02/500.12.21 | [Thomas Leys](#) | 02/500.12.60

Volg het Hof via Twitter [@ConstCourtBE](#) en [LinkedIn](#).